

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

II. ÚS 623/2013-23

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 11. júna 2014 v senáte zloženom z predsedu Lajosa Mészárosa (sudca spravodajca), zo sudkyne Ivetty Macejkovej a sudcu Sergeja Kohuta prerokoval prijatú sťažnosť F. K., zastúpeného advokátkou Mgr. Ľudmilou Vorčákovou, Advokátska kancelária, Národná 814/4, Žilina, vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Čadca v konaní vedenom pod sp. zn. 6 C 1645/99 v období po rozhodnutí Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. I. ÚS 7/2011-25 z 9. marca 2011 a takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo F. K. na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Čadca v konaní vedenom pod sp. zn. 6 C 1645/99 v období po rozhodnutí Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. I. ÚS 7/2011-25 z 9. marca 2011 **p o r u š e n é b o l o .**
2. Okresnému súdu Čadca vo veci vedenej pod sp. zn. 6 C 1645/99 **p r i k a z u j e** konať bez zbytočných prietahov.

3. F. K. priznáva finančné zadosťučinenie v sume 3 500 € (slovom tritisícpäťsto eur), ktoré je Okresný súd Čadca povinný vyplatiť mu do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. F. K. priznáva náhradu trov právneho zastúpenia v sume 501,50 € (slovom päťstojeden eur a päťdesiat centov), ktoré je Okresný súd Čadca povinný vyplatiť na účet jeho advokátky Mgr. Ludmily Vorčákovej, Advokátska kancelária, Národná 814/4, Žilina, do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

5. Vo zvyšnej časti sťažnosti nevyhovuje.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením č. k. II. ÚS 623/2013-9 z 13. novembra 2013 prijal podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na ďalšie konanie sťažnosť F. K. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Čadca (ďalej len „okresný súd“ alebo „súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 6 C 1645/99 v období po rozhodnutí ústavného súdu č. k. I. ÚS 7/2011-25 z 9. marca 2011 (ďalej aj „napadnuté konanie“).

2. Z obsahu sťažnosti vyplynuli tieto podstatné skutočnosti:

„Sťažovateľ podal(...) žalobu zo dňa 29. 11. 1999 na Okresný súd v Čadci, č. k. 6C 1645/99, ktorou sa domáha určenia, že nehnuteľnosti zapísané v katastrálnom území(...) patria do dedičstva po nebohej(...) v zmysle návrhu sťažovateľa. Uvedená žaloba bola na Okresný súd v Čadci doručená dňa 03. 12. 1999.

Postup Okresného súdu v Čadci za obdobie od podania uvedenej žaloby zo dňa 29. 11. 1999 do dňa podania predchádzajúcej ústavnej sťažnosti zo dňa 14. 12. 2010 bol

preskúmaný Ústavným súdom SR, ktorý vo veci vydal nález ÚS SR zo dňa 09. 03. 2011, č. k. I. ÚS 7/2011-25, ktorý rozhodol, že základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy SR postupom Okresného súdu v Čadci vedenom pod sp. zn. 6C 1645/99 porušené bolo. Zároveň ÚS SR prikázal, aby súd v uvedenom konaní konal bez zbytočných prietahov. Zároveň bolo priznané sťažovateľovi finančné zadosťučinenie a povinnosť nahradiť trovy právneho zastúpenia.

Sťažovateľ sa domnieval, že po uvedenom náleze ÚS SR dôjde k náprave zo strany Okresného súdu v Čadci, ale nestalo sa. Od vydania vyššie uvedeného nálezu Ústavného súdu SR už uplynulo takmer 2,5 roka a zo strany Okresného súdu v Čadci boli vo veci vykonané nasledovné úkony:

- Výzva Okresného súdu v Čadci zo dňa 17. 02. 2012;*
- Vydanie uznesenia Okresného súdu v Čadci zo dňa 17. 02. 2012, ktorým rozhodol o pripustení do konania na strane odporcov, odporcu v rade 32/ (...);*
- Vytýčenie pojednávania na deň 03. 04. 2012 (v poradí druhého od začatia konania od roku 1999). Uvedené pojednávanie sa konalo bez prejednávania merita veci a bolo odročené z dôvodu prebiehajúceho dedičského konania na strane odporcu v rade 24, neskôr v rade 30/ (...);*
- Vytýčenie pojednávania na deň 06. 11. 2012 (v poradí tretieho od začatia konania od roku 1999). Uvedené pojednávanie však bolo prvým pojednávaním od začiatku konania s aspoň čiastočným prejednaním meritu veci. Súd však pojednávanie odročil na neurčito za účelom nariadenia znaleckého dokazovania znalcom z odboru geodézie (a to i napriek tomu, že v súdnom spise sa už jeden znalecký posudok nachádza), vrátane ohliadky na mieste samom. Súd na toto pojednávanie nepredvolal a nevypočul svedka(...)*

Do dnešného dňa nebol súdom ustanovený súdny znalec, a rovnako sa nekonala ohliadka na mieste samom, hoci z tohto dôvodu bolo pojednávanie dňa 06. 11. 2012 odročené, súd sa do dnešného nezaoberal ani posudkom, ktorý sa v spise už 14 rokov nachádza, do dnešného dňa nebol predvolaný a vypočutý svedok(...), súd sa dodnes nezaoberal ani ďalšími navrhovateľom predloženými listinnými dôkazmi, predovšetkým listinnými dôkazmi po nebohej(...), ktorá medzičasom zomrela a nemožno ju už ako svedka vypočuť. (...)

V priebehu celého doterajšieho konania bola zo strany sťažovateľa, ako aj jeho právnych zástupcov poskytnutá potrebná súčinnosť. (...)

Postupom opísaným v predchádzajúcom odstavci Okresný súd Čadca opätovne porušil základné práva sťažovateľa podľa citovaného článku Ústavy Slovenskej republiky v konaní č. 6C 1645/99 svojou opätovnou nečinnosťou od vydania predchádzajúceho nálezu ÚS SR zo dňa 09. 03. 2011 až do dnešného dňa.

Sťažovateľ vo veku 77 rokov žije v neustálej neistote už 14 rokov a bez právoplatného ukončenia sporu si sťažovateľ nemôže vysporiadať svoju majetkovú situáciu. Rozhodnutie v uvedenej právnej veci má pre sťažovateľa predovšetkým morálny význam. Prieťahy v konaní spôsobujú to, že okruh účastníkov sa mení, neustále zvyšuje následkom úmrtí niektorých účastníkov konania a svedkov (od podania návrhu doteraz zomrelo už 6 účastníkov konania a 1 svedok, pričom okruh účastníkov konania sa rozšíril z pôvodných 25 na súčasných 35 osôb), pridružujú sa zdravotné problémy sťažovateľa, ako aj účastníkov konania a svedkov, z ktorých už viacerí sú vo vyššom veku (najstarší žijúci účastník konania má už 86 rokov). Všetko to môže mať negatívny vplyv na výsledok konania, pretože v konečnom dôsledku môžu zaniknúť (smrťou, zabudnutím, stratením alebo iným spôsobom) dôkazné možnosti ako preukázať pravdivosť tvrdení sťažovateľa pred súdom, ktorý vo veci nekoná. (...)

Navrhujem, aby Ústavný súd SR sťažnosti sťažovateľa vyhovel, tak, že vysloví svojim rozhodnutím, že nečinnosťou Okresného súdu v Čadci v konaní č. k. 6C 1645/99 bolo porušené právo sťažovateľa, aby sa jej vec prejedнала bez zbytočných prieťahov.

Sťažovateľ požaduje, aby jej Ústavný súd Slovenskej republiky priznal primerané finančné zadosťučinenie, predstavujúce čiastku 8.000,0 €(...) Uvedené finančné zadosťučinenie je totiž primerané dĺžke opätovných prieťahov v konaní trvajúcich takmer 2,5 roka, ako aj neustále zhoršujúcej sa životnej situácii sťažovateľa spočívajúcej vo finančnej tiesni spôsobenej dlhotrvajúcim súdnym sporom, ktorý má za následok aj výrazné zhoršenie psychického a fyzického zdravotného stavu sťažovateľa.

Ďalej sťažovateľ žiada priznať náhradu trov právneho zastúpenia podľa § 11 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. (...)

Navrhujem, aby Ústavný súd vydal tento nálezh a takto rozhodol

1. Základné právo sťažovateľa(...) na prerokovanie jeho veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu v Čadci, v konaní vedenom pod sp. zn. 6C 1645/99 PORUŠENÉ BOLO.

2. Okresnému súdu v Čadci prikazuje, aby v konaní vedenom pod sp. zn. 6C 1645/99 konal bez zbytočných prietáhov.

3. Sťažovateľovi(...) sa priznáva primerané finančné zadosťučinenie vo výške 8.000,00 €, ktoré je Okresný súd v Čadci povinný zaplatiť mu do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. Okresný súd v Čadci je povinný uhradiť sťažovateľovi(...) trovy právneho zastúpenia vo výške 331,12 € na účet jeho právnej zástupkyne Mgr. Ludmily Vorčákovej, Národná 814/4, Žilina, do dvoch mesiacov od právoplatnosti nálezu. “

3. Na základe žiadosti ústavného súdu sa k veci písomne vyjadrili obaja účastníci konania: okresný súd, zastúpený jeho predsedníčkou, listom sp. zn. Spr 2450/13 zo 16. decembra 2013 a právna zástupkyňa sťažovateľa stanoviskom k uvedenému vyjadreniu okresného súdu z 13. januára 2014.

3.1 Predsedníčka okresného súdu stručne uviedla tieto skutočnosti:

„(...) Kontrolou som zistila, že vo veci boli spôsobené prietahy v konaní.

Netrvám na ústnom pojednávaní ústavného súdu. “

3.2 Právna zástupkyňa sťažovateľa vo svojom podaní k vyjadreniu okresného súdu uviedla, že:

„(...) Predsedníčka Okresného súdu Čadca po preskúmaní spisu č. k. 6C/1645/99 dospela k záveru, že boli spôsobené prietahy v konaní. Uvedené vyjadrenie potvrdzuje tvrdenia sťažovateľa uvedené vo svojej sťažnosti zo dňa 27. 08. 2013, že uvedeným súdom bolo porušené základné právo podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy SR.

Vzhľadom na uvedené navrhujem, aby Ústavný súd vydal nález v zmysle petitu sťažnosti sťažovateľa zo dňa 27. 08. 2013.

Zároveň oznamujem, že sťažovateľ netrvá na verejnom ústnom pojednávaní senátu Ústavného súdu. “

3. Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože po oboznámení sa s ich stanoviskami k opodstatnenosti sťažnosti dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy.

II.

Z obsahu sťažnosti a k nej priložených písomností, z vyjadrení účastníkov konania, a z obsahu na vec sa vzťahujúceho súdneho spisu ústavný súd zistil tento priebeh a stav konania vedeného na okresnom súde v konaní vedenom pod sp. zn. 6 C 1645/99, najmä v období po rozhodnutí ústavného súdu č. k. I. ÚS 7/2011-25 z 9. marca 2011:

Dňa 3. decembra 1999 podal sťažovateľ na okresnom súde proti 25 odporcom návrh „o určenie nehnuteľností do dedičstva“.

(...)

Dňa 9. marca 2011 ústavný súd nálezom č. k. I. ÚS 7/2011-25 vyslovil porušenie základného práva sťažovateľa v konaní vedenom na okresnom súde pod sp. zn. 6 C 1645/99 a prikázal súdu konať bez zbytočných prietahov. Okrem toho ústavný súd priznal sťažovateľovi finančné zadosťučinenie v sume 4 000 € a aj trovy právneho zastúpenia sťažovateľa.

Dňa 7. apríla 2011 bol spis vrátený okresnému súdu.

Dňa 16. februára 2012 súd z katastrálneho portálu zadovážil list vlastníctva.

Dňa 17. februára 2012 okresný súd uznesením č. k. 6 C 1645/99-233 pripustil do konania ďalších odporcov a vyzval „odporcov v rade 1/ až 32/ na oznámenie svojich stanovísk“ do 15 dní od doručenia tohto uznesenia. Vo veci bolo nariadené pojednávanie na 3. apríl 2012 a správa katastra bola požiadaná o zaslanie úplného výpisu na určené nehnuteľnosti.

Dňa 3. apríla 2012 zástupca Slovenského pozemkového fondu zaslal vyjadrenie k návrhu a ospravedlnil svoju neúčast' na nariadenom pojednávaní.

Dňa 3. apríla 2012 sa uskutočnilo vo veci pojednávanie, ktoré bolo odročené na neurčito na účely zistenia právnych nástupcov po zomrelo odporcovi „v rade 23/, 26/ a 30/“ a zistenia adresy „odporkyne v rade 2/“.

Dňa 5. apríla 2012 bol súdu oznámený pobyt odporkyne v 2. rade.

Dňa 11. apríla 2012 správa katastra reagovala na výzvu okresného súdu.

Dňa 3. mája 2012 bolo z pripojených spisov založené do spisu osvedčenie o dedičstve po neb. J. K.

Dňa 30. augusta 2012 bolo vo veci nariadené pojednávanie na 6. november 2012.

Dňa 6. novembra 2012 súd z katastrálneho portálu zadovážil list vlastníctva.

Dňa 6. novembra 2012 sa uskutočnilo vo veci pojednávanie, ktoré bolo odročené na neurčito „za účelom nariadenia znaleckého dokazovania znalcom z odboru geodézie“.

Dňa 24. januára 2013 sťažovateľ zaslal súdu svoje písomné stanovisko „k vyjadreniu Slovenského pozemkového fondu“.

Dňa 8. apríla 2013 bolo súdu zaslané písomné A. Z.

III.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal. (...)

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

Predmetom konania pred ústavným súdom bolo posúdenie, či postupom okresného súdu konaní vedenom pod sp. zn. 6 C 1645/99 v období po rozhodnutí ústavného súdu č. k. I. ÚS 7/2011-25 z 9. marca 2011 dochádza opätovne k porušovaniu základného práva

sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov(...)

Ústavný súd pri rozhodovaní o ústavných sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy vychádza zo svojej ustálenej judikatúry, v súlade s ktorou účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstráni. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím súdu (m. m. I. ÚS 41/02).

Judikatúra ústavného súdu sa ustálila v tom, že otázka, či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov garantované v čl. 48 ods. 2 ústavy, sa skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu najmä podľa týchto troch základných kritérií: zložitosť veci, správanie účastníka konania a postup súdu (napr. I. ÚS 41/02). V súlade s judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva ústavný súd prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (napr. I. ÚS 19/00, I. ÚS 54/02, II. ÚS 32/02). Podľa rovnakých kritérií ústavný súd postupoval aj v danom prípade.

1. Pokiaľ ide o kritérium zložitosť veci, ústavný súd – rovnako ako v náleze č. k. I. ÚS 7/2011-25 – konštatuje, že dĺžka posudzovaného konania ani v napadnutom období nebola závislá od zložitosti veci. Napokon ani predsedníčka okresného súdu vo svojom vyjadrení vo vzťahu k napadnutému obdobiu nepoukázala na skutkovú alebo právnu zložitosť predmetnej veci.

2. Pri hodnotení podľa ďalšieho kritéria, teda správania sťažovateľa v preskúmvanej veci, ústavný súd nezistil žiadnu závažnú okolnosť, ktorá by mala byť osobitne zohľadnená

na jeho ťarchu pri posudzovaní otázky, či a z akých dôvodov došlo v napadnutom období k zbytočným priet'ahom v konaní.

3. Napokon sa ústavný súd zaoberal postupom okresného súdu v období po rozhodnutí ústavného súdu č. k. I. ÚS 7/2011-25 z 9. marca 2011, avšak nemohol neprihliadnuť na skutočnosť, že posudzované konanie začalo 3. decembra 1999, teda trvá už viac ako 14 rokov, pričom takáto dĺžka napadnutého konania je už sama osebe celkom jednoznačne neprimeraná. Okrem uvedeného bol okresný súd v predmetnej veci bez akýchkoľvek zákonných alebo iných dôvodov opakovane absolútne nečinný, konkrétne od 7. apríla 2011 do 16. februára 2012 (desať mesiacov) a od 6. novembra 2012 do vyžiadania tohto spisu ústavným súdom, teda do 23. decembra 2013 (trinásť mesiacov). Na okresnom súde teda aj potom, ako ústavný súd prikázal konať vo veci bez zbytočných priet'ahov, takmer dva roky nebol vykonaný žiadny úkon smerujúci k odstráneniu právnej neistoty, v ktorej sa s'ťažovateľ počas napadnutého súdneho konania nachádza, čo je základným účelom práva zaručeného v citovanom článku ústavy (pozri napr. I. ÚS 41/02). K uvedenej nečinnosti, a teda k zbytočným priet'ahom pritom nedošlo v dôsledku zložitosti veci ani správania účastníkov, ale výlučne v dôsledku postupu súdu. Ústava pritom v čl. 48 ods. 2 zaväzuje predovšetkým súdy ako garantov spravodlivosti, aby prijali príslušné opatrenia umožňujúce prerokovanie veci – a teda vykonanie spravodlivosti – bez zbytočných priet'ahov.

Vzhľadom na uvedené dôvody ústavný súd vyslovil porušenie základného práva s'ťažovateľa na prerokovanie predmetnej veci bez zbytočných priet'ahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia v bode 1.

4. S'ťažovateľ okrem vyslovenia porušenia označených základných práv tiež navrhol, aby ústavný súd svojím rozhodnutím prikázal okresnému súdu konať vo veci bez zbytočných priet'ahov. Vzhľadom na to, že ústavný súd už vo svojom rozhodnutí č. k. I. ÚS 7/2011-25 prikázal okresnému súdu konať vo veci sp. zn. 6 C 1645/99 bez zbytočných priet'ahov, neprichádzalo už do úvahy v okolnostiach danej veci rozhodnutie podľa § 56 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde (m. m. II. ÚS 96/06, IV. ÚS 99/07

II. ÚS 324/2013), preto o uvedenom návrhu sťažovateľa rozhodol tak, ako to je uvedené v bode 4 výroku tohto nálezu.

5. Podľa § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd priznať tomu, koho základné právo alebo sloboda sa porušili, aj primerané finančné zadosťučinenie.

Sťažovateľ požadoval priznať finančné zadosťučinenie v sume 8 000 € najmä preto, že „vo veku 77 rokov žije v neustálej neistote už 14 rokov“.

Vzhľadom na okolnosti danej veci ústavný súd dospel k názoru, že len konštatovanie porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy nie je dostatočným zadosťučinením pre sťažovateľa. Ústavný súd preto uznal za odôvodnené priznať mu aj finančné zadosťučinenie podľa citovaného ustanovenia zákona o ústavnom súde, ktoré podľa zásad spravodlivosti a s prihliadnutím na všetky okolnosti zisteného porušenia práv sťažovateľa považuje za primerané v sume 3 500 €. Ústavný súd pritom prihliadol najmä na neobyčajne dlhé (viac ako 14 rokov) trvanie napadnutého konania, na skutočnosť, že v konaní č. k. I. ÚS 7/2011-25 už vyslovil porušenie označených práv sťažovateľa, prikázal vo veci konať bez zbytočných prieťahov a už priznal sťažovateľovi zadosťučinenie v značnej sume (4 000 €), čo však nemalo vplyv na prístup súdu k danej veci. Podľa názoru ústavného súdu nemožno pripustiť, aby sa takým spôsobom, aký bol zistený v tejto veci, nerešpektovali a porušovali základné práva účastníkov konania pred všeobecným súdom (súdnym komisárom). Takýto prístup všeobecných súdov k rozhodnutiam ústavného súdu a k odstraňovaniu príčin vedúcich k záverom o porušovaní základných práv účastníkov je neakceptovateľný, pretože ohrozuje dôveru občanov k princípom právneho štátu (m. m. III. ÚS 158/07, III. ÚS 55/2013).

Podľa § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil, je povinný ho vyplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu.

Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia v bode 2 a v bode 5.

6. Podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti uhradil inému účastníkovi konania jeho trovy.

Sťažovateľovi vznikli trovy konania z dôvodu právneho zastúpenia advokátkou za tri úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia a spisanie ústavnej sťažnosti z 27. augusta 2013 a písomné stanovisko k vyjadreniu okresného súdu z 13. januára 2013). Za dva úkony vykonané v roku 2013 patrí odmena v sume dvakrát po 130,16 € a režijný paušál dvakrát po 7,81 € a za jeden úkon vykonaný v roku 2014 patrí odmena v sume 134 € a režijný paušál v sume 8,04 € (v zmysle § 1 ods. 3 a § 11 ods. 2 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov), preto trovy právneho zastúpenia sťažovateľa predstavujú sumu 417,92 €, ku ktorej bolo treba pripočítať 20 % DPH, teda sumu 83,58 €, t. j. trovy právneho zastúpenia sťažovateľa predstavujú celkove sumu 501,50 €.

Vzhľadom na uvedené ústavný súd o trovách právneho zastúpenia sťažovateľa rozhodol tak, ako to je uvedené v bode 3 výroku tohto rozhodnutia.

7. Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok, treba pod právoplatnosťou rozhodnutia uvedenou vo výroku tohto rozhodnutia rozumieť jeho doručenie účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 11. júna 2014